

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2013. gada 14. novembrī*

Apelācija — Piekļuve iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Izņēmums saistībā ar pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzību — Vides informācija — Regula (EK) Nr. 1367/2006 — 6. panta 1. punkts — Dokumenti, kas saistīti ar procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi pirmstiesas stadiju — Piekļuves atteikums — Pienākums veikt piekļuves pieteikumā norādīto dokumentu satura konkrētu un individuālu pārbaudi — Sevišķas sabiedrības intereses

Apvienotās lietas C-514/11 P un C-605/11 P

par divām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegtas 2011. gada 25. novembrī,

Liga para a Protecção da Natureza (LPN), Lisabona (Portugāle), ko pārstāv *P. Vinagre e Silva* un *L. Rossi, advogadas*,

Somijas Republika, ko pārstāv *J. Heliskoski, M. Pere* un *J. Leppo*, pārstāvji,

prasītājas,

ko atbalsta

Igaunijas Republika, ko pārstāv *M. Linntam*, pārstāve,

persona, kas iestājusies apelācijā,

pārējās lietas dalībnieces –

Eiropas Komisija, ko pārstāv *P. Costa de Oliveira* un *D. Recchia*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

ko atbalsta

Vācijas Federatīvā Republika, ko pārstāv *T. Henze* un *A. Wiedmann*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies apelācijā,

Dānijas Karaliste, ko pārstāv *V. Pasternak Jørgensen* un *C. Thorning*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – portugāļu.

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv *A. Falk* un *C. Meyer-Seitz*, pārstāves,

personas, kas iestājušās pirmajā instancē.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*] (referents), tiesneši *A. Ross* [*A. Rosas*], *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *D. Švābi* [*D. Šváby*] un *K. Vajda* [*C. Vajda*],

ģenerālvokāts *M. Vatelē* [*M. Wathelet*],

sekretāre *M. Ferreira* [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 29. maija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2013. gada 5. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Liga para a Protecção da Natureza* (turpmāk tekstā – “LPN”) (C-514/11 P) un Somijas Republika (C-605/11 P) lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2011. gada 9. septembra spriedumu lietā T-29/08 LPN/Komisija (Krājums, II-6021. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ciktāl Vispārējā tiesa ar šo spriedumu noraidīja LPN prasību atcelt Komisijas 2007. gada 22. novembra lēmumu, ar kuru tika apstiprināts atteikums piekļūt dokumentiem, kas ietverti pret Portugāles Republiku uzsāktās tiesvedības sakarā ar pienākumu neizpildi lietas materiālos (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1049/2001 par sabiedrības piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.) ir definēti principi, nosacījumi un ierobežojumi tiesībām piekļūt šo iestāžu dokumentiem saskaņā ar EKL 255. panta 2. punktu.

- 3 Šīs regulas 4. pantā ar virsrakstu “Izņēmumi” ir noteikts:

“1. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- a) sabiedrības interesēm saistībā ar:

- valsts drošību,
- aizsardzību un militāro jomu,
- starptautiskajām attiecībām,
- Kopienas vai kādas dalībvalsts finanšu, monetāro vai ekonomikas politiku;

- b) personu privātajai dzīvei un neaizskaramībai, jo īpaši saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par personas datu aizsardzību.

2. Iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt:

- fiziskas vai juridiskas personas komerciālo interešu, tostarp intelektuālā īpašuma, aizsardzībai,
- tiesvedības un juridisku konsultāciju aizsardzībai,
- pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem,

ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

3. Var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

Var atteikt piekļuvi dokumentam, kas satur viedokļu izklāstu iekšējām vajadzībām sakarā ar apspriedēm un iepriekšējām pārrunām attiecīgās iestādes iekšienē, pat tad, ja lēmums jau ir pieņemts, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.

[..]

5. Dalībvalsts var lūgt iestādei atteikt piekļuvi dokumentam, kas ir izdots minētajā dalībvalstī, bez tās iepriekšējas piekrišanas.

6. Ja izņēmumi attiecas tikai uz kādu pieprasītā dokumenta daļu, pārējās dokumenta daļas publisko.

7. Izņēmumi, kas noteikti 1. līdz 3. punktā, ir spēkā tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, ņemot vērā dokumenta saturu. [..]”

4. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regulas (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.), preambulas 15. apsvērumā ir noteikts:

“Ja Regulā [Nr. 1049/2001] ir paredzēti izņēmumi, tie būtu jāpiemēro, ievērojot jebkādas konkrētākus noteikumus pieprasījumiem piekļūt vides informācijai, kas paredzēti šajā regulā. Attiecībā uz pieeju vides informācijai atteikuma iemesli būtu jāinterpretē sašaurināti, ievērojot sabiedrības intereses saņemt informāciju un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām apkārtējā vidē. [..]”

5. Regulas Nr. 1367/2006 3. panta, kas ietilpst šīs regulas II sadaļā ar virsrakstu “Pieeja vides informācijai”, pirmajā daļā ir noteikts:

“Regula [Nr. 1049/2001] attiecas uz jebkura pieprasījuma iesniedzēja pieprasījumu piekļūt vides informācijai, kas ir Kopienas iestāžu un struktūru rīcībā, bez diskriminācijas pilsonības, tautības vai dzīvesvietas dēļ un – attiecībā uz juridisku personu – bez diskriminācijas juridiskās adreses vai faktiskās darbības vietas dēļ.”

6. Regulas Nr. 1367/2006 6. panta ar virsrakstu “Izņēmumu piemērošana pieprasījumiem piekļūt vides informācijai” 1. punktā ir paredzēts:

“Attiecībā uz Regulas [Nr. 1049/2001] 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu, izņemot izmeklēšanas, jo īpaši attiecībā uz varbūtējiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem, uzskata, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām

vidē. Attiecībā uz pārējiem Regulas [Nr. 1049/2001] 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, noraidījuma pamatojumus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses informācijas izpaušanā un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē.”

Tiesvedības priekšvēsture un apstrīdētie akti

- 7 *LPN* ir nevalstiska organizācija, kuras mērķis ir vides aizsardzība. 2003. gada aprīlī tā iesniedza Eiropas Komisijā sūdzību, kurā apgalvoja, ka ar aizsprosta būvniecības projektu uz Saboras [*Sabor*] upes (Portugāle) tika pārkāpta Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 7. lpp.). Pēc šīs sūdzības Komisija pret Portugāles Republiku uzsāka procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi un vērsās pie Portugāles iestādēm, lai pārbaudītu, cik lielā mērā ar šo projektu, iespējams, ir pārkāpta Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 74/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.), kā arī Direktīva 92/43.
- 8 2007. gada martā *LPN* prasīja Komisijai tai piešķirt piekļuvi informācijai, kas attiecas uz sūdzības izskatīšanu, un iepazīties ar dokumentiem, kurus ir sagatavojusi “Komisijas darba grupa”, kā arī ar tiem dokumentiem, ar kuriem apmainījās Komisija un Portugāles iestādes. Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu, noraidīja šo prasību ar 2007. gada 22. maija vēstuli.
- 9 Pēc tam, kad *LPN* atkārtoja savu prasību ar 2007. gada 14. jūnija vēstuli, Komisija ar apstrīdēto lēmumu apstiprināja savu atteikumu piekļūt attiecīgajiem dokumentiem, uzskatot, ka uz visiem pieprasītajiem dokumentiem attiecās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums attiecībā uz pārbaudi, izmeklēšanas un revīziju darbību aizsardzību. Šī lēmuma saturs ir apkopots pārsūdzētājā spriedumā šādi:

“20 Komisija it īpaši norādīja, ka procedūrā sakarā ar pienākumu neizpildi starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti ir jāvalda savstarpējas uzticēšanās gaisotnei, lai tām ļautu uzsākt sarunas ar mērķi panākt strīda atrisināšanu izlīguma ceļā, lai nevajadzētu uzsākt tiesvedību Tiesā. Komisija arī norādīja, ka, pirmkārt, starp Komisiju un Portugāles iestādēm joprojām notiek sarunas un, otrkārt, ir notikušas vai vēl ir jānotiek vairākām viedokļu apmaiņām un sanāksmēm, lai novērtētu darbības projekta ietekmi. Komisija no tā secināja, ka pieprasīto dokumentu nodošana atklātībā kaitētu Komisijas spējām izmeklēt apgalvoto pārkāpumu, ņemot vērā, ka tā varētu apdraudēt strīda atrisinājumu ar Portugāles iestādēm izlīguma ceļā, pirms lieta tiek nodota Tiesā. Turklāt Komisija uzskatīja, ka “daļēja piekļuve” šiem dokumentiem Regulas Nr. 1049/2011 4. panta 6. punkta izpratnē nav iespējama, jo iepriekš minētais izņēmums attiecas uz visiem šiem dokumentiem kopā.
- 21 Turklāt attiecībā uz iespējamām “sevišķām sabiedrības interesēm” Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma izpratnē Komisija uzskatīja, ka tādu nebija. Komisija apgalvoja, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts, saskaņā ar kuru pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē, nav piemērojams attiecībā uz tādu izmeklēšanu sakarā ar iespējamu Kopienas tiesību pārkāpumu, kāda ir šajā lietā. Komisija arī precizēja, ka par sevišķām sabiedrības interesēm nav uzskatāms smaga direktīvas [92/43] pārkāpuma risks, jo tikai Tiesas kompetencē ir atzīt, ka attiecīgā dalībvalsts nav izpildījusi EK līgumā paredzētos pienākumus. Komisija uzskata, ka, pieprasīto dokumentu izpaušana nesniegtu skaidrību šajā sakarā, pirms Tiesa nebūs galīgi izlēmusi šo jautājumu.”
- 10 2008. gada 18. janvārī, t.i., dienā, kurā tika celta prasība par strīdīgo lēmumu, Komisijas Vides ģenerāldirektorāts paziņoja *LPN* savu nolūku piedāvāt Komisijai izbeigt sūdzības izskatīšanu procedūrā sakarā ar pienākumu neizpildi, kas attiecas uz aizsprosta projektu.

- 11 2008. gada februārī *LPN* atkārtoja savu pieprasījumu piekļūt dokumentiem, kas ir iekļauti minētās procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi lietas materiālos.
- 12 2008. gada 3. aprīļa vēstulē Komisija darīja zināmu *LPN*, ka 2008. gada 28. februāra sanāksmē tā nolēma izbeigt sūdzības izskatīšanu par minēto aizsprosta projektu. Ciktāl runa ir par piekļuvi dokumentiem, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums vairs nav piemērojams, kas nozīmē, ka pieprasītos dokumentus no šī brīža var nodot *LPN* ar nosacījumu, ka uz tiem neattiecas kāds cits izņēmums šīs regulas izpratnē.
- 13 Vēlāk *LPN* varēja iepazīties ar Komisijas rīcībā esošajiem lietas materiāliem un piekļūt vairāku dokumentu saturam. Turklāt ar 2008. gada 24. oktobra vēstuli (turpmāk tekstā – “2008. gada 24. oktobra lēmums”) Komisija piešķīra pilnu vai daļēju piekļuvi citiem attiecīgajiem dokumentiem, vienlaikus joprojām liedzot pieeju noteiktiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētajiem izņēmumiem attiecībā uz lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību un šīs regulas 4. panta 2. punkta otrajā ievilkumā paredzētajiem izņēmumiem attiecībā uz tiesvedības aizsardzību.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 14 Ar prasības pieteikumu, kas tika iesniegts 2008. gada 18. janvārī, *LPN* lūdza Vispārējai tiesai atcelt apstrīdēto lēmumu. Dānijas Karalistei, Somijas Republikai un Zviedrijas Karalistei tika atļauts iestāties lietā *LPN* prasījumu atbalstam.
- 15 Komisija lūdza Vispārējo tiesu konstatēt, ka prasība ir zaudējusi priekšmetu, jo tika piešķirta piekļuve daļai attiecīgo dokumentu un atteikumam iepazīties ar citiem dokumentiem vairs nebija tas pats pamats.
- 16 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa, pirmkārt, konstatēja šī sprieduma 57. punktā, ka, tā kā tiesvedības laikā *LPN* tika piešķirta piekļuve attiecīgajiem dokumentiem, beidza pastāvēt strīda priekšmets un līdz ar to šis strīds vairs nebija jāizskata. Otrkārt, runājot par dokumentiem, kuri vēl nav vai ir tikai daļēji publiskoti, Vispārējā tiesa noraidīja prasību, pamatojoties uz to, ka divi pamati, kurus izvirzīja *LPN* un kuri bija balstīti attiecīgi uz Regulas Nr. 1367/2006, it īpaši tās 6. panta, un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma pārkāpumu, nebija pamatoti.
- 17 Šo pamatu kopīgas izvērtēšanas laikā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 110.–112. punktā ievēroja principu, saskaņā ar kuru, pirmkārt, Komisijai ir pienākums konkrēti un individuāli pārbaudīt katru pieprasīto dokumentu, lai novērtētu, vai tā izpaušana patiešām var negatīvi ietekmēt aizsargātas intereses, un, otrkārt, šī izvērtēšana ir jābalsta uz attiecīgās iestādes lēmuma pamatojumu.
- 18 Pārsūdzētā sprieduma 126. un nākamajos punktos Vispārējā tiesa atzina, ņemot vērā 2008. gada 1. jūlija spriedumu apvienotajās lietās C-39/05 P un C-52/05 P Zviedrija un *Turco*/Padome (Krājums, I-4723. lpp., 50. punkts) un pēc analogijas ar valsts atbalstu kontroles procedūru (2010. gada 29. jūnija spriedums lietā C-139/07 P Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, Krājums, I-5885. lpp., 54.–62. punkts), vispārējās prezumpcijas esamību, atbilstoši kurai ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi saistītas administratīvās lietas materiālu izpaušana principā apdraudētu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību. Pēc Vispārējās tiesas uzskata, tā kā attiecīgā procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi atradās pirmstiesas stadijā brīdī, kad tika pieņemts apstrīdētais lēmums, Komisija varēja ievērot principu, ka šī vispārējā prezumpcija attiecas uz visu pieprasīto dokumentu kopumu.
- 19 Vispārējā tiesa šajā ziņā balstījās uz faktu, ka kontrole, kas ir jāveic Komisijai procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi ietvaros, ir viena no tās administratīvajām funkcijām, kuru īstenojot Komisijai ir plaša rīcības brīvība un kuras ietvaros tā uzsāk divpusējas sarunas ar attiecīgo dalībvalsti. Tā uzskatīja,

ka personai, kura ir iesniegusi Komisijā sūdzību, nav iespējas celt prasību Savienības Tiesā par iespējamu lēmumu izbeigt sūdzības izskatīšanu un nav procesuālo tiesību, kuras tai ļautu prasīt, lai Komisija to informētu un uzklausi.

- 20 Minētā prezumpcija, pēc Vispārējās tiesas domām, neizslēdz, ka ieinteresētajām personām ir tiesības pierādīt, ka uz kādu no attiecīgajiem dokumentiem neattiecas minētā prezumpcija vai arī pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas attaisno dokumenta izpaušanu saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējo rindkopu. Taču Vispārējā tiesa norādīja, ka ne LPN, ne dalībvalstis, kas iestājušās lietā, nebija iesniegušas pierādījumus, kuri varētu atspēkot izvērtējuma pamatotību, atbilstoši kuram uz pieprasīto dokumentu kopumu attiecas šī 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā paredzētais izņēmums.
- 21 Tāpat Vispārējā tiesa uzskatīja pārsūdzētā sprieduma 116., 117. un 122. punktā, ka Regula Nr. 1367/2006 neietekmē Komisijas iespēju atteikties veikt pieprasīto dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi.
- 22 Pārsūdzētā sprieduma 132.–139. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka Komisija nebija pieļāvusi nekādu kļūdu tiesību piemērošanā, ne arī kļūdu faktos, uzskatot, ka šajā gadījumā nepastāvēja sevišķas sabiedrības intereses Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas izpratnē, kas pamatotu attiecīgo dokumentu izpaušanu.
- 23 Šajā ziņā Vispārējā tiesa norādīja, ka nebija vajadzības lemt par jautājumu, vai šie dokumenti ietvēra informāciju, kas patiesi attiecās uz “emisijām” vidē, ņemot vērā, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzētā prezumpcija šajā gadījumā nebija piemērojama. Šī paša iemesla dēļ tā uzskatīja, ka no šīs normas nebija iespējams izsecināt sevišķu sabiedrības interešu esamību minētā 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas izpratnē.
- 24 Saskaņā ar Vispārējās tiesas apgalvoto LPN nevarēja atsaukties arī uz minētā 6. panta 1. punkta otro teikumu. Tā faktiski uzskatīja, ka šis teikums attiecas vienīgi uz pienākumu sašaurināti interpretēt citus izņēmumus, nevis tos, kas minēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā. Tā piebilda, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrajā teikumā nav atsaucies uz “sevišķām” sabiedrības interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas izpratnē.
- 25 Visbeidzot Vispārējā tiesa konstatēja, ka, tiesas sēdē atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumiem, LPN un dalībvalstis, kas iestājušās lietā, nevarēja norādīt uz jebkādam citām sevišķām sabiedrības interesēm kā vien apgalvoto lielāko pārskatāmību vides jomā un tās arī nevarēja paskaidrot, vai un cik lielā mērā pieprasītā informācija attiecās uz emisijām vidē Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta izpratnē.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 26 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 27. februāra rīkojumu abas apelācijas sūdzības tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī sprieduma taisīšanai.
- 27 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 27. aprīļa rīkojumu Vācijas Federatīvajai Republikai tika ļauts iestāties lietā Komisijas prasījumu atbalstam. Ar Tiesas priekšsēdētāja 2012. gada 10. jūlija rīkojumu Igaunijas Republikai tika atļauts iestāties lietā Somijas Republikas prasījumu atbalstam un sniegt apsvērumus mutvārdu procesā.

- 28 Ar savu apelācijas sūdzību LPN lūdz Tiesu:
- daļēji atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl ar to Vispārējā tiesa noraidīja tās prasījumus atcelt apstrīdēto lēmumu un piesprieda tai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus;
 - atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tas attiecas uz dokumentiem un izrakstiem no dokumentiem, attiecībā uz kuriem Komisija saglabāja spēkā 2008. gada 24. oktobra lēmumā ietverto piekļuves atteikumu, un
 - piespriest Komisijai segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzināt LPN tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.
- 29 Ar savu apelācijas sūdzību Somijas Republika lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējā tiesa ar to noraidīja LPN prasību;
 - atcelt apstrīdēto lēmumu un
 - piespriest Komisijai tai atlīdzināt izdevumus, kas radušies sakarā ar šīs apelācijas sūdzības izskatīšanu.
- 30 Dānijas Karaliste, Igaunijas Republika un Zviedrijas Karaliste atbalsta prasītāju prasījumus. Turklāt Zviedrijas Karaliste lūdz arī piespriest Komisijai tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Komisija prasa Tiesu noraidīt apelācijas sūdzības un piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 32 Vācijas Federatīvā Republika atbalsta Komisijas prasījumus.

Par apelācijas sūdzībām

- 33 Savas apelācijas sūdzības pamatošanai LPN un Somijas Republika izvirza trīs galvenos pamatus. Šie pamati ir balstīti uz attiecīgi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma pārkāpumu, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpumu un Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas pārkāpumu.
- 34 Turklāt LPN izvirza ceturto pamatu, saskaņā ar kuru Vispārējā tiesa esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, piespriežot atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Turklāt LPN prasa Tiesai izlabot pārsūdzētā sprieduma rezolutīvo daļu, kurā neesot pareizi identificēts apstrīdētais lēmums.

Par pirmo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 35 LPN un Somijas Republikas pirmais pamats ir balstīts uz kļūdu tiesību piemērošanā, kādu esot pieļāvusi Vispārējā tiesa, interpretējot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu tādējādi, ka Komisijai ir tiesības atteikt piekļuvi visiem dokumentiem, kas attiecas uz procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi, kura uzsākta saskaņā ar EKL 226. pantu, neveicot šo dokumentu konkrētu un

individuālu izvērtēšanu. Nav pamata pieņēmumam, ka neviens dokuments vai neviena dokumenta daļa saistībā ar šādu procedūru nevar tikt izpausta, nepakļaujot riskam šādas procedūras mērķi, kas ietver attiecīgās dalībvalsts mudināšanu nodrošināt atbilstību Savienības tiesībām.

- 36 Pamatojumu, kas pieļauj vispārējas prezumcijas izmantošanu, ciktāl runa ir par atteikumu piekļūt dokumentiem, kuri attiecas uz valsts atbalsta kontroles procedūrām, un kāds tika izmantots iepriekš minētajā spriedumā lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau* (56.–59. punkts), nevar transponēt attiecībā uz dokumentiem, kas ir saistīti ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi. It īpaši, runājot par pēdējo minēto procedūru, neeksistē speciāls tiesiskais regulējums attiecībā uz konfidencialitāti un piekļuvi informācijai. LPN piebilst, ka tā aizsargā nevis savas personīgās, bet gan sabiedrības intereses. Turklāt dokumenti, kas attiecas uz procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi, neietilpst viena veida dokumentu kategorijā.
- 37 Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste atbalsta šādu argumentāciju, it īpaši uzsverot, ka iemesli, kas lika Tiesai iepriekš minētajās lietās (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, kā arī 2010. gada 21. septembra spriedums apvienotajās lietās C-514/07 P, C-528/07 P un C-532/07 P Zviedrija u.c./*API* un Komisija, Krājums, I-8533. lpp.) atzīt vispārējās prezumcijas esamību, šajā gadījumā nav piemērojami pēc analogijas, ņemot vērā it īpaši faktu, ka procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi atšķiras atkarībā gan no lietas materiālā satura, apjoma un sensitīvā rakstura, gan no leģitīmajām interesēm saistībā ar iepazīšanos ar [lietas materiāliem]. Pakārtoti Zviedrijas Karaliste apgalvo, ka Komisijai katrā ziņā vajadzēja pārbaudīt, vai minētais pieņemums attiecīgajā gadījumā patiešām bija piemērojams.
- 38 Turpretim Komisija un Vācijas Federatīvā Republika uzskata, ka pirmais pamats nav pamatots. It īpaši tās apgalvo, ka valsts atbalsta kontroles procedūra ir tikai viens no procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi veidiem un ka šī pēdējā minētā procedūra paredz dialoga uzsākšanu starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti, kurā privātpersonām nav procesuālas tiesības. Turklāt procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi mērķis ir ātri un efektīvi izbeigt iespējamus Savienības tiesību pārkāpumus, it īpaši panākot izlīgumu strīdā, kurš tiek izskatīts administratīvā procesā. Gadījumā, ja informācijas apmaiņa starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti tiktu publiskota, tiktu apdraudēta vēlme sadarboties savstarpējas uzticēšanās gaisotnē.

Tiesas vērtējums

- 39 Ar pirmo pamatu prasītājas pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pieļāva, ka Komisija var noraidīt lūgumu piekļūt vispārīgi identificētam dokumentu kopumam, kas ietverti administratīvas lietas materiālos saistībā ar procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi pirmstiesas stadiju saskaņā ar EKL 226. pantu, neveicot katra dokumenta konkrētu un individuālu izvērtēšanu uz vispārējās prezumcijas pamata, saskaņā ar kuru attiecīgo dokumentu publiskošana negatīvi ietekmētu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.
- 40 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši EKL 255. panta 1. un 2. punktam jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar EKL 251. pantā paredzēto procedūru. Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā ir norādīts tās preambulas 4. apsvērumā un 1. pantā, ir piešķirt sabiedrībai visplašākās iespējamās tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem. Tāpat no šīs regulas, it īpaši tās preambulas 11. apsvēruma un 4. panta, kurā šajā ziņā ir paredzēta izņēmumu sistēma, izriet, ka šīm piekļuves tiesībām tomēr ir piemērojami noteikti ierobežojumi, pamatojoties uz publiskajām vai privātajām interesēm (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, 51. punkts; iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās Zviedrija u.c./*API* un Komisija, 69. un 70. punkts, kā arī 2012. gada 28. jūnija spriedumus lietā C-404/10 P Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 111. punkts, un lietā C-477/10 P Komisija/*Agrofert Holding*, 53. punkts).

- 41 Saskaņā ar Komisijas izvirzīto izņēmumu, proti, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā ietvertu izņēmumu, iestādes var atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to var kaitēt pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķiem, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm.
- 42 No minētā izriet, ka šajā 4. pantā un it īpaši tā 2. punktā paredzētā izņēmumu sistēma ir balstīta uz šajā situācijā esošo pretējo interešu izsvēršanu, proti, pirmkārt, interešu par labu attiecīgo dokumentu izpaušanai un, otrkārt, interešu, kuras šī izpaušana apdraudētu, izsvēršanu. Lēmums, kas tiek pieņemts uz lūguma pieklūt dokumentiem pamata, ir atkarīgs no jautājuma par to, kādām interesēm šajā gadījumā ir jāprevalē.
- 43 Šajā lietā ir skaidrs, ka LPN lūgumā ietvertie dokumenti faktiski attiecas uz “izmeklēšanas” darbību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.
- 44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai pamatotu atteikumu pieklūt pieprasītajam dokumentam, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minētajām darbībām. Tāpat attiecīgajai iestādei ir jāsniedz paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam var konkrēti un reāli kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar minētajā pantā paredzēto izņēmumu (skat. iepriekš minētos spriedumus apvienotajās lietās *Zviedrija un Turco/Padome*, 49. punkts; lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, 53. punkts; lietā *Zviedrija u.c./API un Komisija*, 72. punkts; lietā *Komisija/Éditions Odile Jacob*, 116. punkts, kā arī lietā *Komisija/Agrofert Holding*, 57. punkts).
- 45 Tomēr Tiesa ir atzinusi, ka attiecīgā iestāde šajā ziņā var pamatoties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas attiecas uz noteiktām dokumentu kategorijām, ja līdzīgi vispārīgi apsvērumi ir attiecināmi uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (skat. iepriekš minētos spriedumus apvienotajās lietās *Zviedrija un Turco/Padome*, 50. punkts; lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, 54. punkts; lietā *Zviedrija u.c./API un Komisija*, 74. punkts; lietā *Komisija/Éditions Odile Jacob*, 116. punkts, kā arī lietā *Komisija/Agrofert Holding*, 57. punkts).
- 46 Kā norādīja ģenerāladvokāts savu secinājumu 57.–62. punktā, Tiesa jau ir atzinusi šādu vispārēju pieņēmumu esamību trīs konkrētos gadījumos, proti, administratīvas lietas materiālu saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūru gadījumā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, 61. punkts), dokumentu apmaiņas starp Komisijas un lietas dalībniekiem, ziņotājiem, vai trešajām personām uzņēmumu koncentrācijas darbību kontroles procedūras ietvaros gadījumā (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Komisija/Éditions Odile Jacob*, 123. punkts, un lietā *Komisija/Agrofert Holding*, 64. punkts), kā arī procesuālo rakstu, kurus iestāde iesniegusi tiesvedības ietvaros, gadījumā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Zviedrija u.c./API un Komisija*, 94. punkts).
- 47 Visām šīm lietām ir raksturīgs, ka attiecīgā piekļuves pieteikuma mērķis bija nevis viens dokuments, bet dokumentu kopums (skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, 50. punkts; lietā *Zviedrija u.c./API un Komisija*, 9. punkts; lietā *Komisija/Éditions Odile Jacob*, 10. punkts, kurā ir pārņemti Vispārējās tiesas sprieduma, kas pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā Tiesā, kura taisījusi šo spriedumu, 1. un 2. punkts, kā arī lietā *Komisija/Agrofert Holding*, 7. punkts, kurā ir pārņemts Vispārējās tiesas sprieduma, kas pārsūdzēts apelācijas tiesvedībā Tiesā, kura taisījusi šo pēdējo minēto spriedumu, 2. punkts).
- 48 Šāda veida situācijā vispārējās prezumcijas atzīšana, saskaņā ar kuru noteikta veida dokumentu publiskošana negatīvi ietekmētu Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā uzskaitīto interešu aizsardzību, ļauj attiecīgajai iestādei izskatīt vispārēju prasību un atbilstoši uz to atbildēt.
- 49 Šajā gadījumā ir runa par tieši tādu situāciju. Tāpat kā prasība, kuru bija iesniegusi attiecīgā persona iepriekš minētajā spriedumā lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau* un kura attiecās uz visiem administratīvās lietas materiāliem kopumā saistībā ar šai personai piešķirto valsts atbalstu kontroles

procedūrām, LPN prasīja piekļuvi vispārīgi norādītiem dokumentiem kopumā, kas ietverti lietas materiālos pret Portugāles Republiku uzsāktā procedūrā sakarā ar pienākumu neizpildi jautājumā par aizsprosta būvniecības projektu.

- 50 Turklāt jāatgādina, ka šis lūgums tika iesniegts brīdī, kad minētā procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi vēl atradās pirmstiesas stadijā, un šo pašu procedūru nebija ne klasificējusi Komisija, ne arī tā notika Tiesā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī.
- 51 Tāpēc ir jāizvērtē jautājums, vai ir jāatzīst vispārējās prezumcijas esamība, saskaņā ar kuru šādos apstākļos dokumentu, kas saistīti ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi, izpaušana šīs procedūras pirmstiesas stadijā negatīvi ietekmētu izmeklēšanas darbības mērķu aizsardzību.
- 52 Šajā ziņā ir svarīgi vispirms ņemt vērā Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmo teikumu.
- 53 Ja saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 3. un it īpaši 4. pantu tā attiecas principā uz jebkuru pieprasījumu piekļūt vides informācijai, kas ir Kopienas iestāžu vai struktūru rīcībā, Regulas Nr. 1367/2006 6. pants papildus pievieno speciālākas normas attiecībā uz šādiem piekļuves pieteikumiem, kuri daļēji atvieglo un daļēji ierobežo piekļuvi dokumentiem.
- 54 Šī 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā, kurā ir paredzēta norma, kas atvieglo piekļuvi dokumentiem, kuros ietverta vides informācija, ir noteikts, ka šī norma nav piemērojama “izmeklēšan[ām], jo īpaši attiecībā uz varbūtējiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem”.
- 55 Rezultātā procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi saskaņā ar šīm Savienības tiesību normām tiek uzskatīta par tāda veida procedūru, kuras raksturojums nepieļauj, ka šajā jomā tiek piešķirta pilnīga pārskatāmība, un kurai līdz ar to ir īpaša vieta sistēmā, kas attiecas uz piekļuvi dokumentiem.
- 56 Turklāt procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi raksturojums ir līdzīgs valsts atbalsta kontroles procedūras raksturojumam, kurš lika Tiesai šajā ziņā atzīt vispārējās prezumcijas pastāvēšanu iepriekš minētajā spriedumā lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*.
- 57 Abos gadījumos runa ir par procedūru, kas uzsākta pret atbildīgo dalībvalsti sakarā ar vai nu strīdīgā atbalsta piešķiršanu (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, 57. punkts), vai apgalvotu Savienības tiesībās paredzētu pienākumu neizpildi.
- 58 Tāpat Tiesa balstījās arī uz faktu, ka ieinteresētajām personām, izņemot par atbalsta piešķiršanu atbildīgo dalībvalsti, valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros nav tiesību iepazīties ar Komisijas administratīvās lietas materiāliem un ka, ja šīs ieinteresētās personas varētu iegūt piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, tad tiktu apdraudēta valsts atbalsta kontroles procedūra (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, 58. un 61. punkts)
- 59 Runājot par procedūrām sakarā ar pienākumu neizpildi, Savienības tiesībās, it īpaši EKL 226. pantā, nav paredzētas tiesības privātpersonai iepazīties ar lietas materiāliem, pat ja procedūra ir tikusi uzsākta ar tās sūdzību. Komisija tikai piekrita savos iekšējos procesuālajos noteikumos, kuri attiecas uz administratīviem pasākumiem par labu sūdzības iesniedzējam, informēt pēdējo minēto par pieņemtajiem lēmumiem un priekšlikumu izbeigt lietu bez tālākas izskatīšanas (skat. Eiropas Komisijas un Eiropas Ombuda 2002. gada 20. marta Paziņojumu par attiecībām ar sūdzības iesniedzēju Savienības tiesību pārkāpuma gadījumā (COM(2002) 141, galīgā redakcija, OV C 244, 5. lpp., 7., 9. un 10. punkts).
- 60 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sūdzības iesniedzējam procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi ietvaros nav tiesību prasīt Komisijai, lai tā pieņem konkrētu nostāju, vai apstrīdēt Komisijas atteikumu uzsākt pret dalībvalsti procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi (šajā ziņā skat. 1989. gada 14. februāra spriedumu lietā 247/87 *Star Fruit*/Komisija, *Recueil*, 291. lpp., 11. punkts, un 1990. gada

17. maija spriedumu lietā C-87/89 *Sonito u.c./Komisija, Recueil*, I-1981. lpp., 6. punkts, kā arī 2011. gada 14. jūlija rīkojumu lietā C-111/11 P *Ruipérez Aguirre un ATC Petition/Komisija*, 11. un 12. punkts). Šajā ziņā nav nozīmes tam, vai sūdzības iesniedzējs rīkojas, lai aizsargātu privātas vai sabiedrības intereses.

- 61 Patiesībā Komisija ir tā, kurai gadījumā, kad tā uzskata, ka dalībvalsts nav izpildījusi savus pienākumus, ir jānovērtē iespēja rīkoties pret šo valsti, jānosaka pārkāptās normas un jāizvēlas brīdis, kad pret šo valsti uzsākt procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi (skat. it īpaši 2005. gada 8. decembra spriedumu lietā C-33/04 Komisija/Luksemburga, Krājums, I-10629. lpp., 66. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2010. gada 7. oktobra spriedumu lietā C-154/09 Komisija/Portugāle, 51. punkts). Turklāt prasības sakarā ar pienākumu neizpildi mērķis ir ietverts arī Komisijas argumentētajā atzinumā (skat. 2010. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-171/08 Komisija/Portugāle, Krājums, I-6817. lpp., 25. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 62 Turklāt no pastāvīgās judikatūras izriet, ka pirmstiesas procedūras mērķis ir dot attiecīgajai dalībvalstij iespēju, pirmkārt, izpildīt Savienības tiesībās paredzētos pienākumus un, otrkārt, lietderīgi pielietot tās aizstāvībai izvirzītos pamatus pret Komisijas izvirzītajiem iebildumiem (skat. it īpaši 2005. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-147/03 Komisija/Austrija, Krājums, I-5969. lpp., 22. punkts, un 2011. gada 14. aprīļa spriedumu lietā Komisija/Rumānija, Krājums, I-2963. lpp., 15. punkts).
- 63 Turklāt dokumentu saistībā ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi izpaušana šīs procedūras pirmstiesas stadijā var izmainīt šādas procedūras raksturu un norisi, ņemot vērā, ka šādos apstākļos varētu izrādīties vēl grūtāk uzsākt diskusijas un panākt vienošanos starp Komisiju un attiecīgo dalībvalsti, izbeidzot pārņemto pienākumu neizpildi, lai nodrošinātu Savienības tiesību ievērošanu un izvairītos no prasības celšanas tiesā.
- 64 Visbeidzot, pretēji prasītāju apgalvotajam, dokumenti, kas attiecas uz procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi pirmstiesas stadiju, minētās vispārējās prezumcijas piemērošanas nolūkā ir uzskatāmi par vienas kategorijas dokumentiem. Pirmkārt, Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzētais izņēmums, ciktāl runa ir par iespējamu Savienības tiesībās paredzētu pienākumu neizpildi, neparedz nošķiršanu atkarībā no šādas izmeklēšanas lietas materiālos ietverto dokumentu veida vai attiecīgo dokumentu autora. Otrkārt, runājot par dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta kontroles procedūrām, Tiesa ir atzinusi, ka visi administratīvās lietas dokumenti kopumā, kuri attiecas uz šādu procedūru, ietilpst vienā kategorijā, uz kuru attiecas vispārējā prezumcija, saskaņā ar kuru šo dokumentu izpaušana principā negatīvi ietekmētu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, 61. punkts).
- 65 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka var pieņemt, ka ar procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi saistīto dokumentu izpaušana šīs procedūras pirmstiesas stadijā var izmainīt šīs procedūras raksturu, kā arī norisi un ka līdz ar to šī izpaušana principā negatīvi ietekmētu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.
- 66 Šis vispārējais pieņēmums neizslēdz iespēju pierādīt, ka uz attiecīgo dokumentu, kura publiskošana ir pieprasīta, minētais pieņēmums neattiecas vai ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato dokumenta publiskošanu atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējai rindkopai (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā Komisija/*Technische Glaswerke Ilmenau*, 62. punkts; lietā *Zviedrija u.c./API* un Komisija, 103. punkts; lietā Komisija/*Éditions Odile Jacob*, 126. punkts, kā arī lietā Komisija/*Agrofert Holding*, 68. punkts).
- 67 Turklāt Komisijai nav pienākuma balstīt savu lēmumu uz minēto vispārējo prezumciju. Tā vienmēr var veikt piekļuves pieteikumā norādīto dokumentu konkrētu pārbaudi un sniegt šādu pamatojumu. Turklāt, ja tā konstatē, ka procedūrai sakarā ar pienākumu neizpildi, uz kuru attiecas konkrētais piekļuves pieteikums, ir tāds raksturojums, kas ļauj izpaust visus vai daļu lietā ietverto dokumentu, tai ir pienākums veikt šādu izpaušanu.

- 68 Turpretim prasību pārbaudīt, vai attiecīgā vispārējā prezumcija patiešām ir piemērojama, nedrīkst interpretēt tādējādi, ka Komisijai šajā gadījumā ir individuāli jāpārbauda visi pieprasītie dokumenti. Šāda prasība atņemtu šai vispārējai prezumcijai tās lietderīgo iedarbību, proti, ļaut Komisijai uz vispārēju piekļuves pieteikumu arī atbildēt vispārīgā veidā.
- 69 Turklāt Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 121. punktā konstatēja, ka nav iedomājams, ka Komisija būtu varējusi piešķirt piekļuvi kaut vienam no šiem dokumentiem vai daļai no to satura, neapdraudot ar Spānijas iestādēm notiekošās pārrunas. Šādu konstatējumu neapšaubīja prasītājas, kuras, starp citu, neatsaucās ne uz vienu Vispārējās tiesas veiktu faktu sagrozišanu.
- 70 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, Vispārējā tiesa nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot Komisijas tiesības balstīties uz vispārējo prezumciju – saskaņā ar kuru sabiedrības piekļuve, pat daļēja, dokumentiem, kas saistīti ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi, šīs procedūras pirmstiesas stadijā apdraudētu šīs procedūras mērķu sasniegšanu –, lai atteiktu piekļuvi šiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešo ievilkumu.
- 71 Šādos apstākļos pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu, kas ir balstīts uz Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrā teikuma pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 72 LPN un Somijas Republika, kuras atbalsta Zviedrijas Republika, apgalvo, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot it īpaši pārsūdzētā sprieduma 136. punktā, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrais teikums nav piemērojams attiecībā uz izņēmumu, kas saistīts ar izmeklēšanas darbību aizsardzību. Šī norma patiesībā attiecas uz visiem tiem Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, uz kuriem neattiecas legālā prezumcija, kas ietverta 6. panta 1. punktā, kā tas izriet no Regulas Nr. 1367/2006 mērķa, tās preambulas 15. apsvēruma un 4. panta 4. punkta Konvencijā par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas parakstīta Orhūsā, 1998. gada 25. jūnijā, un Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV L 124, 1. lpp.), kurā ir paredzēts arī pienākums pieteikumu piekļūt informācijai vides jomā noraidīšanas iemeslus interpretēt šauri.
- 73 Saskaņā ar LPN teikto Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrais teikums nav saderīgs ar vispārējās prezumpcijas par kaitējumu dokumentu publiskošanas gadījumā atzīšanu tāpēc, ka minētajā normā ir ietverta prasība par šauru interpretāciju un minētā norma nosaka pienākumu pārbaudīt *in concreto*, vai dokumentā, kuru tiek prasīts izpaust, ietvertā informācija ir vai nav saistīta ar emisijām vidē.
- 74 Visbeidzot LPN apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 138. punktā ietvertais apgalvojums, saskaņā ar kuru tā nevarēja paskaidrot, vai un kādā mērā pieprasītā informācija bija saistīta ar emisijām vidē minētā 6. panta 1. punkta izpratnē, ir kļūdaini. Šādu paskaidrojumu nebūtu iespējams sniegt, ņemot vērā, ka LPN nezināja, kāds ir vēl neizpausto dokumentu saturs.
- 75 Komisija apgalvo, ka Savienības likumdevējs, no Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā paredzētās legālās prezumpcijas izslēdzot izmeklēšanas par iespējamiem Savienības tiesību pārkāpumiem, acīmredzami ir vēlējies ņemt vērā izmeklēšanas īpašās iezīmes. Tādējādi sevišķu sabiedrības interešu, kas pamato dokumentu publiskošanu, eventuāla pastāvēšana būtu jāizvērtē Regulas Nr. 1049/2001 ietvaros, un no Regulas Nr. 1367/2006 nevarot izsecināt, ka procedūras par pienākumu neizpildi vides jomā būtu uzlūkojamas atšķirīgi no tādām pašām procedūrām citās jomās, ciktāl ir runa par vispārēju prezumpciju, saskaņā ar kuru dokumentu publiskošana var apdraudēt izmeklēšanas darbības mērķi.

76 Vācijas Federālā Republika apgalvo, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrais teikums nemaina vērtējumu atteikumam piekļūt dokumentiem, kas attiecas uz vidi un procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi šīs procedūras pirmstiesas stadijā, ko regulējot Regula Nr. 1049/2001. Proti, šajā tiesību normā vienkārši esot uzsvērtā Tiesas atzītā prasība šauri interpretēt atteikumu iemeslus un prasība ņemt vērā vides intereses, izsverot pretējas intereses.

Tiesas vērtējums

77 Ar otro pamatu prasītājas apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts neizslēdz to, ka Komisija var izmantot vispārējo prezumciju, saskaņā ar kuru procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi saistīto dokumentu izpaušana šīs procedūras pirmstiesas stadijā negatīvi ietekmētu izmeklēšanas darbību mērķu aizsardzību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.

78 Lai lemtu par šī pamata pamatotību, ir jāizvērtē jautājums, vai un, vajadzības gadījumā, kādā mērā šis 6. panta 1. punkts izmaina, ciktāl runa ir par procedūrām, kas attiecas uz vidi, vērtējumu, kāds ir jāveic Komisijai saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. pantu.

79 Regulas Nr. 1367/2006 6. pants papildina Regulu Nr. 1049/2001 ar speciālām normām attiecībā uz piekļuves pieteikumiem saistībā ar vides informāciju.

80 Šī 6. panta 1. punkta pirmais teikums attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo un trešo ievilkumu, un tajā ir paredzēts, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ja pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē. Šī legālā prezumcija attiecas uz šī 4. panta 2. punkta pēdējo rindkopu, izslēdzot atteikumu piekļūt dokumentam gadījumā, ja sevišķas sabiedrības intereses, kas prevalē pār aizsargātām interesēm, pamato attiecīgā dokumenta izpaušanu. Tomēr minētā legālā prezumcija nav piemērojama “izmeklēšan[ām], jo īpaši attiecībā uz varbūtējiem Kopienas tiesību aktu pārkāpumiem”.

81 Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka “attiecībā uz pārējiem Regulas [Nr. 1049/2001] 4. pantā paredzētajiem izņēmumiem, noraidījuma pamatojumus interpretē sašaurināti, ņemot vērā sabiedrības intereses informācijas izpaušanā un to, vai pieprasītā informācija attiecas uz emisijām vidē”.

82 No šī 6. panta 1. punkta formulējuma un sistēmas izriet, ka “pārējie izņēmumi” šī punkta otrā teikuma izpratnē neietver procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi aizsardzību.

83 Patiesībā minētā 1. punkta pirmajā teikumā ir ietverta norma par izņēmumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā. Tā paša 1. punkta otrajā teikumā ir minēti ne tikai “pārējie izņēmumi”, bet arī “pārējie Regulas [Nr. 1049/2001] 4. pantā paredzētie izņēmumi”. Tādējādi šī norma attiecas uz izņēmumiem, kas ietverti šī 4. panta 1. punktā, 2. punkta otrajā ievilkumā un 3. un 5. punktā. Ņemot vērā, ka procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi attiecas uz izmeklēšanas darbību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē, kāda ir paredzēta Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta pirmajā teikumā, šāda darbība netiek saprasta ar šī 6. panta 1. punkta otrajā teikumā ietverto jēdzienu “pārējie izņēmumi”.

84 Divu Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkta teikumu formulējums un sistēma atklāj Savienības likumdevēja nolūku dzēst procedūras par pienākumu neizpildi no šīs normas piemērošanas jomas kopumā.

- 85 Līdz ar to Vispārējā tiesa nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts neietekmē vērtējumu, kāds jāveic Komisijai saskaņā ar Regulu Nr. 1049/2001, ja piekļuves pieteikuma mērķis ir dokumenti, kas saistīti ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi šīs procedūras pirmstiesas stadijā.
- 86 No minētā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par trešo pamatu, kas ir balstīts uz Regulas nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 87 Somijas Republika, kuras argumentāciju atbalsta Dānijas Karaliste un Zviedrijas Karaliste, apgalvo, ka neatkarīgi no Regulas NR. 1367/2006 6. panta 1. punkta piemērojamības, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējo rindkopu, ciktāl tā neesot izvērtējusi, vai Komisija pārbaudīja, vai sevišķās sabiedrības intereses pamato attiecīgo dokumentu publiskošanu. Saskaņā ar iepriekš minēto spriedumu lietā Zviedrija un *Turco/Padome* (44., 45. un 49. punkts) Vispārējai tiesai vajadzēja prasīt, lai Komisija salīdzina intereses, kas saistītas ar izmeklēšanas darbību aizsardzību, ar sabiedrības ieinteresētību iespējā iepazīties ar attiecīgajiem dokumentiem, ņemot vērā ar lielāku pārskatāmību saistītas intereses. Gadījumā, kad piekļuves pieteikums attiecas uz dokumentu, kas ietilpst Regulas Nr. 1367/2006 piemērošanas jomā, vides informācijas iegūšana un nozīme, kāda ir šādas informācijas pieejamībai saistībā vides un cilvēku veselības aizsardzību, var tikt uzskatītas par sevišķām sabiedrības interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas izpratnē.
- 88 Zviedrijas Karaliste piebilst, ka Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 138. un 139. punktā, nosakot personai, kas prasa piekļuvi dokumentiem, pienākumu atsaukties un pierādīt sevišķu sabiedrības interešu esamību, ņemot vērā it īpaši faktu, ka attiecīgā iestāde ir vienīgā, kas zina dokumentu, kurus tiek prasīts izpaust, saturu.
- 89 Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 139. punktā pamatoti noraidīja argumentu, kas balstīts uz dažādu interešu pareizas izsvēršanas neīstenošanu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējās rindkopas izpratnē.

Tiesas vērtējums

- 90 Ar trešo pamatu Somijas Republika būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav izvērtējusi, vai Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējo rindkopu pārbaudīja, vai sevišķās sabiedrības intereses pamato attiecīgo dokumentu izpaušanu.
- 91 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 132. un 133. punktā konstatēja, ka saskaņā ar strīdīgo lēmumu šajā lietā nebija šādu sevišķu sabiedrības interešu šīs normas izpratnē un ka šajā vērtējumā par sevišķu sabiedrības interešu neesamību nav nekādā veidā pieļauta kļūda tiesību piemērošanā vai faktos. Taču LPN un Somijas Republika atsauca nevis uz konkrētām interesēm, kas šajā gadījumā pamato attiecīgo dokumentu izpaušanu, bet tikai uz vides informācijas pieejamības vispārējo nozīmi vides un cilvēku veselības aizsardzības nolūkā.
- 92 Protams, sabiedrības sevišķās intereses, kas var pamatot dokumenta publiskošanu, nav obligāti jānošķir no Regulas Nr. 1049/2001 pamatā esošajiem principiem (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Zviedrija un *Turco/Padome*, 74. un 75. punkts).

- 93 Tomēr ar tik vispārīgiem apsvērumiem kā šajā lietā nevar pierādīt, ka konkrētajā gadījumā pārskatāmības principam piemistu kāda sevišķa nozīme, kas būtu varējusi prevalēt pār iemesliem, kuri pamatoja atteikumu publiskot attiecīgos dokumentus (pēc analogijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Zviedrija u.c./API* un Komisija, 158. punkts).
- 94 Prasība pieteikuma iesniedzējam konkrēti atsaukties uz apstākļiem, kas pamato sevišķas sabiedrības intereses, kuras attaisno attiecīgo dokumentu izpaušanu, ir saskaņā ar Tiesas judikatūru (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, 62. punkts; lietā *Zviedrija u.c./API* un Komisija, 103. punkts; lietā *Komisija/Éditions Odile Jacob*, 126. punkts, kā arī lietā *Komisija/Agrofert Holding*, 68. punkts).
- 95 Ciktāl LPN prasa piekļuvi minētajiem dokumentiem, lai varētu papildināt Komisijas rīcībā esošo informāciju jautājumā par aizsprosta būvniecības projektu, kas ir attiecīgās procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi priekšmets, un līdz ar to aktīvi piedalīties šajā procedūrā, šis apstāklis nepierāda “sevišķu sabiedrības interešu” esamību Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē (šajā ziņā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Komisija/Technische Glaswerke Ilmenau*, 70. punkts; lietā *Komisija/Éditions Odile Jacob*, 145. un 146. punkts, kā arī lietā *Komisija/Agrofert Holding*, 85. un 86. punkts), pat ja LPN kā nevalstiska organizācija rīkojas saskaņā ar tās likumisko mērķi, kas ir vides aizsardzība.
- 96 Kaut arī saskaņā ar Regulas Nr. 1367/2006 preambulas 2. apsvērumu šī regula ietilpst Kopienas vides rīcības programmā, kurā ir uzsvērtā nepieciešamība sniegt atbilstošu vides informāciju un nodrošināt sabiedrībai reālu iespēju piedalīties ar vidi saistītu lēmumu pieņemšanā, tomēr uz šo dalību nevar atsaukties, lai pamatotu piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar procedūru sakarā ar pienākumu neizpildi. Saskaņā ar šīs regulas 9. pantu šajā regulā ir paredzēta sabiedrības dalība vienīgi tajā gadījumā, ja Kopienas iestādes vai struktūras sagatavo, pārveido vai pārskata plānus vai programmas saistībā ar vidi. Turpretim šis pants neattiecas uz procedūrām sakarā ar pienākumu neizpildi.
- 97 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, šķiet, ka Vispārējā tiesa ir izvērtējusi, vai Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējo rindkopu pārbaudīja, vai sevišķas sabiedrības intereses pamato attiecīgo dokumentu izpaušanu.
- 98 Līdz ar to arī trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu, kas ir saistīts ar piespriešanu LPN atlīdzināt tiesāšanās izdevumus

- 99 LPN apgalvo, ka ar Vispārējās tiesas lēmumu, kas ir pamatots pārsūdzētā sprieduma 141.–143. punktā, piespriet LPN atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tika pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā.
- 100 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru gadījumā, kad visi citi apelācijas sūdzības pamati ir tikuši noraidīti, prasījumi par Vispārējās tiesas lēmuma par tiesāšanās izdevumiem iespējamo nelikumību ir jānoraida kā nepieņemami, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta otro daļu, atbilstoši kurai apelāciju nevar iesniegt tikai par izdevumu apjomu vai pusi, kurai jāsedz šie izdevumi (skat. it īpaši 2003. gada 30. septembra spriedumu apvienotajās lietās C-57/00 P un C-61/00 P *Freistaat Sachsen u.c./Komisija, Recueil*, I-9975. lpp., 124. punkts; 2005. gada 26. maija spriedumu lietā C-301/02 P *Tralli/ECB*, Krājums, I-4071. lpp., 88. punkts, kā arī 2011. gada 5. jūlija spriedumu lietā C-263/09 P *Edwin/ITSB*, Krājums, I-5853. lpp., 78. punkts).
- 101 Tā kā visi citi LPN apelācijas sūdzībā izvirzītie pamati ir jānoraida, pēdējais pamats par tiesāšanās izdevumu sadalījumu līdz ar to būtu jāatzīst par nepieņemamu.

Par LPN papildu prasību izlabot pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktu

- 102 Savā apelācijas sūdzībā LPN prasa Tiesai izlabot pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktu. Saskaņā ar tās teikto Vispārējā tiesa esot nepareizi identificējusi apstrīdēto lēmumu, kas bija nevis 2008. gada 24. oktobra lēmums, bet gan 2007. gada 22. novembra lēmums. LPN piedāvā minētajā 1) punktā skaidri precizēt, ka prasība tika celta par “Komisijas 2007. gada 22. novembra lēmumu” un ka ar 2008. gada 24. oktobra lēmumu piekļuve attiecīgajiem dokumentiem “joprojām tika atteikta”.
- 103 Komisija uzskata, ka šī prasība ir nepieņemama.
- 104 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 113. panta 1. punktam, tā redakcijā, kas bija spēkā šīs apelācijas sūdzības iesniegšanas brīdī, prasījumiem apelācijas sūdzībā ir jāattiecas uz Vispārējās tiesas nolēmuma pilnīgu vai daļēju atcelšanu.
- 105 Taču LPN papildu prasībā tiek prasīts nevis atcelt pārsūdzēto spriedumu kaut vai daļā, proti, tā rezolutīvo daļu (skat. 2012. gada 15. novembra spriedumu apvienotajās lietās C-539/10 P un C-550/10 P *Al-Aqsa/Padome un Nīderlande/Al-Aqsa*, 44. punkts un tajā minētā judikatūra), bet tikai grozīt šīs rezolutīvās daļas formulējumu, kas neietekmētu ne tās saturu, ne arī pirmajā instancē izskatāmā strīda rezultātu. Faktiski no pārsūdzētā sprieduma, it īpaši tā 18., 38. un 59. punkta, skaidri izriet, ka šī sprieduma rezolutīvās daļas 1) punktā noraidītā prasība attiecās uz 2007. gada 22. novembra lēmumu.
- 106 Turklāt, ciktāl Vispārējās tiesas spriedumā ir pārrakstīšanās kļūdas vai acīmredzamas neprecizitātes, Vispārējā tiesa ir tā, kurai tās ir jāpārbauda saskaņā ar tās Reglamenta 84. pantu.
- 107 No minētā izriet, ka LPN papildu prasība ir jānoraida kā nepieņemama.
- 108 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka LPN un Somijas Republikas apelācijas sūdzības ir pilnībā jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 109 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācija sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 110 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Saskaņā ar minētā reglamenta 138. panta 2. punktu Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumu sadali, ja spriedums ir nelabvēlīgs vairākiem lietas dalībniekiem. Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam dalībvalstis, kas ir iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.
- 111 Tā kā LPN un Somijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs un Komisija ir prasījusi, lai tām piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tām ir jāpiespriež vienādās daļās atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 112 Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika un Zviedrijas Karaliste kā personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzības noraidīt;

- 2) ***Liga para a Protecção da Natureza* un Somijas Republika vienādās daļās atlīdzina tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Igaunijas Republika un Zviedrijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

[Paraksti]